

Voorzitter, beste leden van de raad,

Mijn naam is Tim de Leede. Ik ben bijna mijn hele leven al lid van VCC en sinds 2008 ben ik bestuurslid van een Stichting gelieerd aan Voorburg Cricket Club die is opgericht om het donateurs (fiscaal) aantrekkelijk te maken geld te stekken in infrastructurele projecten die VCC ten goede komen. De stichting is vernoemd naar een van de beste cricketers die VCC ooit heeft gehad, Guus Kors.

De Guus Kors Stichting, ofwel GKS, vatte in de periode van de verhuizing van VCC van Duyvestein naar Westvliet het plan op om te onderzoeken of het mogelijk zou zijn op Westvliet een graswicket aan te leggen. Daarmee zou het gooien en slaan van de bal niet langer op een kunststof mat hoeven te gebeuren, maar op echt gras. En zonder in detail te gaan, maar spelen op gras is voor cricketers net zoiets als voor tennissers spelen op Wimbledon: het haalt het beste uit jezelf en uit het spel. De nieuwe accommodatie op Westvliet was prachtig: een dedicated cricketveld met de juiste afmetingen en leende zich uitstekend voor de aanleg van een graswicket.

Frits Makkee, dit voorjaar overleden en lid van verdienste van VCC, is de grote man geweest achter het graswicket-initiatief en hij heeft mij overgehaald om in het bestuur van GKS plaats te nemen, om mensen te enthousiasmeren deel te nemen, maar ook om te waken over de juiste besteding van gelden en te waken over het juiste gebruik van de gerealiseerde projecten. In mijn jaren als international voor Nederland had ik ervaren wat een boost het kan geven aan een club, een county of een regio als er op gras gespeeld kan worden. Van Zuid-Afrika tot aan Australië, en van de West-Indies tot aan Pakistan: overal liggen cricketpitches van gras en heb ik interlands kunnen spelen in en tegen Nieuw-Zeeland, India, Bangladesh, Engeland enz enz op de meest fantastische locaties met graswickets. Het leek mij fantastisch als mijn cluppie ook zo'n graswicket zou hebben. Het zou een enorme boost geven als ook wij interlands kunnen organiseren, en, omdat ik mij ook steeds meer aan het richten was op het coachen van jonge cricketers, het zou ook fantastisch zijn om jeugdige talenten te leren spelen op een graswicket. Het was dus ook niet moeilijk om mij enthousiast te krijgen voor zijn initiatief en we zijn er volle bak tegenaan gegaan.

Eind 2007 hebben we € 80,000 opgehaald om de benodigde materialen aan te schaffen. Daarbij moet u denken aan de klei voor het graswicket zelf en het graszaad, maar ook de machinerieën die erbij horen om het graswicket te onderhouden. Een grote wals, een kleine wals, een maaier, zeilen om het wicket af te dekken bij regen enz enz. Dat loopt allemaal aardig in de papieren.

In het najaar van 2008 zijn we dan zover dat we na het cricketseizoen een kuil graven in het midden van het veld van wel een meter diep en 25 meter lang bij 25 meter breed. In die kuil zijn vele duizenden kilo's klei gestort, die vervolgens moesten inklinken, gerold, onderhouden en beetje bij beetje kregen we in 2009 steeds meer handigheid in het onderhouden van het graswicket, zodat we in 2010 zelfs onze eerste internationale wedstrijden mogen organiseren in de World Cricket League 1. De rapporten zijn dan nog niet heel goed, maar gaandeweg verdienen wij ons plaatsje tussen de graswicket-pitches en we krijgen zelfs de felbegeerde One Day International ofwel ODI status. Dat betekent dat we internationale wedstrijden van nog wat groter importantie mogen organiseren. Deze ODI-status is het resultaat van een prachtig graswicket, en een veld dat aan de kwaliteitseisen voldoet voor wat betreft o.a. outfield (het stuk veld om het midden heen, dus eigenlijk het grootste deel van het veld), maatvoering en staat en beschikbaarheid van kleedkamers en clubhuis.

In de jaren die volgen organiseren we diverse in het oog springende wedstrijden, m.n. wedstrijden die gespeeld worden door het Nederlands Elftal. Ze spelen op Westvliet tegen counties zoals Middlesex en Worcestershire, maar ook tegen landen als Kenia, Schotland en Afghanistan. Soms eendaagse wedstrijden, maar recent ook een aantal vierdaagse wedstrijden, zoals onlangs de

wedstrijd om het wereldkampioenschap voor B-landen tegen Afghanistan. Het was begin augustus een waar feest om zoveel Nederlanders en Afghanen op VCC te zien genieten van een cricketwedstrijd.

Toch doet VCC dit niet alleen maar voor het leuk. Natuurlijk is het fantastisch om een topwedstrijd op Westvliet te zien spelen. Maar de organisatie van dit soort wedstrijden levert ook gewoon geld op. Van de KNCB krijgen we een vergoeding en het zal duidelijk zijn dat de vele toeschouwers ook het nodige binnenbrengen. Want heel eerlijk, de verhuizing van Duivesteyn naar Westvliet en de daarbij gerealiseerde upgrade van accommodatie betekende ook een fors hogere huur van veld en clubhuis. We zijn voor het rondkrijgen van de exploitatie dus in hoge mate afhankelijk van deze extra inkomstenstroom om ieder jaar alle kosten af te kunnen dekken. Ik denk dat zo'n 25% van de begroting voortkomt uit activiteiten die met het graswicket en zijn status samenhangen. De GKS en Frits Makkee in het bijzonder heeft indertijd voorzien dat een graswicket zich uiteindelijk terug zou verdienen.

Ik sta hier niet omdat spreken in het openbaar een hobby is. Ik voelde mij gemakkelijker in een stadion van 40,00 man om de laatste beslissende runs te maken, dan dat ik mij hier in huize Swaensteyn heel prettig voel end at heeft niets met u te maken.

Toch sta ik hier, in de geest van Frits Makkee en namens alle donateurs die een privaat vermogen van €80k hebben opgebracht en alle vrijwilligers die door de jaren heen dagelijks met het graswicket zijn bezig geweest en duizenden uren hebben geïnvesteerd om de accommodatie te krijgen op het niveau waar deze zich nu bevindt. U kunt zich wellicht voorstellen dat deze mensen niet gerust worden van het vooruitzicht dat op die accommodatie straks rugbyers gaan spelen. En als dat wellicht vooral emotie is, dan wil ik u toch graag wijzen op twee voorbeelden van de vele aannames en veronderstellingen in het rapport, waarop de aanbeveling is gedaan dat inhuizing prima kan. En zoals u zult verwachten, hebben die te maken met de sport cricket:

- Het rapport noemt een gecombineerde cricket- en rugbyclub in Nieuwegein waar gezamenlijke bespeling prima mogelijk is. De laatste cricketwedstrijd van CCN was in 2014 in de 3^e klasse van de KNCB. Daar is nog nooit een international van welk land dan ook geweest De enige club waar gecricket en gerugbyd wordt in Nederland is Sparta in Capelle aan de IJssel. Maar wel op verschillende velden en zonder graswicket en zonder interlands.
- Het rapport meent dat cricketkooien zomaar even gedraaid kunnen worden, voorbijgaand aan het feit dat de run-up (de werper/bowler die de bal gooit neemt meestal een aanloop die net zo lang is als de kooi) midden in het veld komt te liggen.

En zo kan ik nog even doorgaan. Als voormalig international, sportman en coach gun ik iedereen zijn sport. Maar er is niet 1 ODI accommodatie op de wereld waar gecricket en gerugbyd wordt op hetzelfde veld, bij het idee alleen al verklaren ze je voor gek. Ik zou u vriendelijk willen vragen namens alle donateurs, namens de vrijwilligers en heel cricketend Nederland nog eens kritisch te kijken naar het rapport en u daarbij vooral goed laten voorlichten over de specifieke eisen van internationaal cricket. Frits Makkee zou u zeer dankbaar zijn.